



List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 26

ŠIBENIK, 30 lipnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Hoćemo Boga!

Teško nam je. Dnevno stradam-
o.

Kako da bude drukčije, kad lju-
di pljunuše na najsvetije ideale
čovječanstva, odbaciše od sebe po-
nos, pogaziše zadanu riječ?! Ništa
im više nije tako sveto, da to ne bi
oskvrnuli, ništa tako drago čega se
ne bi odrekli. Samo da im bude u-
godno i dobro.

A kakvo dobro traže? Valjda
dobrotu duha? Iskrenost srca? Ne-
što plemenito i lijepo? — Ne, oni
to ne traže. To oni neće! Sredstva
s kojima se dnevno u životu poslu-
žuju očito i neprevarljivo govore o
njihovim namjerama. To zapravo i
nijesu više ljudi, jer sa sebe skinu-
še ono što je u čovjeku bitno: od-
bježno duhovno, a bore se za ma-
teriju.

Tijelo hoće svoje, svijet, hla-
dan — a zamaman, svoje a pakleni
neprijatelj, lukav i spretan, opet
svoje. I ljudi slobodne volje, izvr-
šuju sve što oni hoće. Drukčije i
ne mogu. Ta njihovi su robovi!

Pogledajmo, što li sve čovjek
ne daje tijelu! Zbog njega zna čit-
av život provesti u blatu nečisto-
će. Ne mari za ljepotu ljljana. Sve
će radije ostaviti, ali on mora ud-
voljiti najgorim strastima. Nije ga
briga što će pljunuti na najdivniju
odliku čovjeka, što će odbaciti Bo-
ga, samo neka tijelo uživa. Pod
lozinkom: Uživajmo, dok smo mla-
di, pijmo iz čaše života, dok smo
na svijetu! — on živi za materiju.

I na ljudski obzir treba paziti!
Da nam tko nešto ne predbaci, ne
smije se štošta raditi! — Lijepo je
to, ako je u dobrom, ali kad čov-
jek zbog toga mora dnevno mije-
njati svoje uvjerenje, koje i nije
uvjerenje nego neka slika časovi-
tog mišljenja slabića, onda je to
podlo i kukavički. Kad dobro ra-
dimo, ne brinimo se što o nama
misle zli. Dobri o dobrome ne mo-
gu suditi zlo, a za sud ludih, pa-
metne neka ne boli glava!

Još nije dosta! svijet i tijelo
su dobili svoje, a nešto mora i da-
vao. Razapeo je, zato, sijast mre-
ža da hvata lude i neoprezne. Car-
stvo mu je u paklu, a mjesta oda-
kle osvaja to su ona sumnjiva sklo-
nšta, u koja zna ući i neoprezan
mladić i nestašna djevojka. Nje-
gova su kina i kazališta s koma-
dima, koja po mnijenju nekih i ne
valjaju ako ne draže na grijeh.

Čovjek poslije zemlje i zraka osvaja more

Propovijed osvajača morskih dubljina

Toliko puta smo već zapanjeni
ostali pred čovjekovom moći. Svaki
dan čovjek pronalazi nešto novo, ne-
što o čemu jučerašnji rod nije ni
mislio.

Ko je mogao misliti pred 100 go-
dina da će se iz Evrope u Ameriku
moći doći nekom željeznom grdosijom
za cigla 4 dana?! Zar je itko sanjao
o čovjeku-ptici koji će, u raskošnim ba-
lonima, uzletjeti iznad zračnog prostora
koji opkoljuje našu zemlju?

Danas za čovjeka više nema da-
ljina, ni visina. Daljine je približio,
a visine suzio. Sve je prostrto pred o-
čima, i sve je na dohvat ruku.

Pa ne samo zemlju i zrak, nego
i more je čovjek osvojio. Spustio se
u njegove mračne dubljine i istražio
tajinstveni život morskog dna.

Ovaj put je riječ o Amerikancu
Williamu Beebe. Taj čovjek se zalju-
bio u more kao u najljepše biće. Na-
vlastito ga zanose neistražene i nevid-
ljive morske dubljine.

Bilo je to pred više godina, kad
je odlučio saći pod morskou površinu
i pomalo se spuštati do najdubljeg
dna. Prvi pokušaj je bio kod otoka
Haiti. I tada se je spustio 19 metra
duboko. Ta duljina nam se ne
čini prevelika. A ipak mu se u njoj
otkrio čitav novi svijet koji se nije
prije mogao poroditi ni u njegovoj
bujnoj mašti. Još je tamo zapažao
sunčanu svjetlost koja je veselo poi-
gravala, u zlatnim i srebrnim ploči-
cama, morskou površinom, ali ta

svjetlost mu se ukazivala kao blijedo
mesečevo lice.

William Beebe nije ostao kod pr-
vog pokušaja. On ga je, zapravo, još
više oduševio za osvajanje morskih
dublina. A teško je bilo to osvajanje.
Ta već je u dubljini od 45 metara to-
liki morski pritisak, da na svakom
četvornom centimetru leži težina od
70 tona! Uza sve to Beebe je ustrajao
i prodirao sve dublje i dublje.

U posebnoj potapljačkoj opremi
uspjelo mu je da se spusti 160 m du-
boko. To je dubljina do koje ne mo-
gu ni podmornice doprijeti! Ali ta
potapljačka oprema je bila još toliko
nesavršena da se u njoj nije mogao
ni maknuti.

Na koncu, nakon nepojmljivih na-
pora i ogromnih novčanih troškova,
spustio se, u kugli koja je bila snab-
đena telefonom i električnim svjet-
lom, 923 metra duboko.

Dok sam sve ovo negdje čitao,
sjetih se Kristove riječi Petru: „Vo-
zi na duboko!”

Petar je svu noć lovio, i nije ni-
šta ulovio. Zato ga Krist šalje da na
dublje baci mreže.

Sve više se uvjeravam da mi, da-
našnji ljudi, nismo ni William Beebe,
ni Petar. Zadržavamo se na površini
i lovimo na plitčini. Zato smo tako
površni i plitki. Zato tako slabi i ne-
stalni. Nestalni u dobroti, slabi u od-
lukama.

Vozi na duboko!

Irilac

Katoličke pobjede

Iz smrti život

Hrvati imaju malo misionara. Od
onih koje imamo, većina radi u Ben-
galiji. To je naša misionarska pokra-
jina.

Prvi misionar koji je došao u
Bengaliju bio je španjolski isusovac o.

Njegove su i današnje plesne dvo-
rane, gdje mnogi mladić i mnoga
djevojka, uz akorde podražljive
muzike, pokapa ono, što ga je je-
dino do tada resilo.

Nekome će se činiti ovo pre-
crno. I zbilja je precрно, ali istini-
to!

Ipak nije sve ni tako crno. Još
na svijetu ima dobrote. Još ima
majki koje ne ubijaju, još nerode-
nu, djecu; dobre, nedužne djece,
još ima idealnih mladića, čistih, ne-
vinih djevojaka. Ima, hvala Bogu,
i praktičnih katoličkih obitelji. I-
ma i uzor muževa! Svijet, doduše,
traži uživanja, ugada strastima,
ali još ima onih koji su dnevno uz

Franjo Fernandez. Bilo je to još 1595
godine.

O. Franjo je lijepo radio. Sagra-
dio je bio više škola i nekoliko crkvi-
ca. Najljepša i najveća crkva je bila
ona u Chittagongu. Ali, najednom,
sve se zaustavilo i promijenilo. Neki
poganski poglavari uhvati neumornog

propovjednika i zatvori ga u tamnicu.
Tamo su s njim tako okrutno postu-
pali, da mu je tijelo podleglo i duša
se iz njega iselila.

Tako je o. Fernandez po-
stao prvi bengalski mučenik.
Zadržani pogani, iz mržnje do krš-
ćanstva, odmah poslije smrti misiona-
ra, razrušile novosagrađenu crkvu u
Chittagongu i u njezine ruševine po-
kopaše truplo oo. Fernandez.

Ko danas dođe u Chittagong ne-
će naći ni ruševina ni kostiju bengal-
skog mučenika. Ali zato se u tom
gradu diže nova katolička crkva isva-
ki dan se umnožava broj vjernika ta-
ko, da je Chittagong postao biskupsko
sijelo.

Iz pepela i krvi rada se novi ži-
vot! A to je i sva povijest katoličke
Crkve.

Nekada i sada

Anglikansku vjeru i crkvu nije
osnovao Krist nego kralj Henrik VIII.
Prohtjelo mu se drugiput ženiti, pre-
mda mu je prva žena bila živa. A kako
mu katolička Crkva to nije dozvolila,
osnovao je svoju crkvu i proglasio se-
be njezinim gospodarom.

I danas ima anglikanaca. Najvi-
še ih je u Engleskoj. Među njih se,
sve donedavno, ubrajao i glasoviti D'
Orchard.

Zašto je D' Orchard glasovit?
Kao izvanredno blistav i nenatkriljiv
govornik. Zapravo je propovjednik.
Nekada je bio anglikanski, a
sada je katolički.

Kako to? Posve jednostavno! U
početku je živio u uvjerenju da je an-
glikanska vjera prava, pa ju je kao
takvu i javno navješćivao. Kad je spo-
znao da se istina nalazi jedino u ka-
toličkoj Crkvi, postao je katolik, i sa-
da propovijeda tu jednu i jedinu ist-
tinu.

Na njegovu prvu katoličku propo-
vijed došlo je toliko slušaoca da ga
svi nisu mogli čuti. Od prevelike na-
vale mnogi su se morali povratiti ku-
ćama...

Božja prava. Jer naše je geslo:
Hoćemo p o s v u d a B o g a !
Mogu nas, na koncu, i proganja-
ti. Svejedno! Izlazili smo i u are-
ne rimskih cirkusa, padali smo
pod udarcima sjekira u ime slobode,
bratstva i jednakosti. Znali
smo trpjeti u Španiji, a to znamo i
sada u Meksiku i u Njemačkoj.

Možda će još gdjejed buknuti
otvoreno progonoštvo, ali ništa za-
to. Mi znamo što oni mogu, ali zna-
mo i što mi možemo. Ne boji-
mo se nikogal Neustrašivi smo,
jer mi smo oni koji hoćemo Boga
i koji se borimo za Njega i s Njim.

Frano

Nedjeljno evanđelje

s poukom

III nedjelja po duhovima

EVANĐELJE SV. LUKE (15, 1 - 10)
U ono vrijeme: Približavahu se k Isusu carinici i grješnici, da ga čuju. A farizeji i književnici mrmrljahu govoreći: Ovaj prima grješnike i jede s njima. I kaza im priču ovu govoreći: Koji čovjek od vas imajući sto ovaca, ako izgubi jednu od njih, ne ostavlja devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom, dok je ne nađe? I kad je nađe, stavi je na ramena svoja radujući se, i došavši kući sazivlje prijatelje i susjede govoreći im: Radujte se sa mnom, jer našao ovcu svoju, koja se bješe izgubila. Kažem vam, da će tako biti veselje na nebu radi jednoga grješnika, koji čini pokoru, veće negoli radi devedeset i devet pravednika, kojima pokore ne treba. Ili koja žena imajući deset drama, ako izgubi jedan dram, ne užezuje svijeću i ne pomete kuću i ne traži pomnjivo, dok ne nađe? I našavši sazove prijatelje i susjede govoreći: Radujte se sa mnom, jer našao ovcu svoju, koja se bješe izgubila. Tako, velim vam, bit će veselje pred anđelima Božjim za jednoga grješnika, koji čini pokoru.

POUKA

Jedna od najljepših, a ljudskome srcu jedna od najutješljivijih Isusovih prisposoba jest prisposoba o dobrom pastiru.

Koga da ne osvoji plemenito srce dobrog Pastira? On ide za grješnikom, tom izgubljenom ovcom, ne žali muke ni vremena, zove je milo i nježno, a kad mu se zalutala ovca odazove, pun veselja diže je na rame i nosi natrag u ovinjak. Pastir, našavši izgublenu ovcu, zove prijatelje: „Radujte se sa mnom, jer našao ovcu svoju izgubljenju“.

Dobri je Pastir Isus tri godine putovao židovskom zemljom, kroz gradove, sela i pustinje, pa je tražio izgubljene ovce. On ima milu riječ za svakoga grješnika, koji je pao radi neznanja ili slabosti.

Kad je Isus sjedio za stolom s grešnim carinicima, mrmrljali su farizeji, ali im on kaza: „Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Milosrde hoću, a ne žrtve.“

Ljubav prema izgubljenju ovcu čovječanstva goni dobrog pastira u Pilatovu sudnicu, gdje ga osuđuju kao zlikovca na smrt. Ljubav prema grešnicima nagnala je milosrdno Srce Božanskoga Pastira da je pošao teškim putem Maslinskog brda na Golgotu. A kad je već i život žrtvovao za grješnike, dopušta, da mu Srce probodu kopljem.

Mi se divimo proroku Joni, koji je htio da ga bace u more kao žrtvu, da se Bog smiluje nevinim ljudima

na brodu. — A kako se istom moramo diviti velikodušju presv. Srca Isusova, koje se, najsvetije i najnevinije, potpuno žrtvovalo za grješnike!

Mi slavimo plemenitost Davida kralja, koji je imao u rukama svoga neprijatelja Saula a nije ga htio ubiti. — Koliko je veća plemenitost i ljubav u Isusa, koji je sebe dragovoljno predao u smrt za grješnike, svoje neprijatelje!

Mi s ganućem i divljenjem mislimo na Stjepana prvoga mučenika, koji je molio za one koji ga kamenovaše. Krasno, plemenito srce! Ali ono je bilo samo slika Božjega Srca, koje je za neprijatelje molilo i za njih umrlo.

Svetoga Klementa Hofbauera napade iz osvete neki čovjek i htjede ga ubiti. Kada su ljudi htjeli zlikovca kazniti, on ga je obranio govoreći: „Molim vas, ne činite tome č-

Na braniku

Čuvarica Božjih istina

To je izvan sumnje: Krist je Bog! I kršćanstvo je prava, objavljena vjera!

Dok je Krist putovao zemljom mogao je On sam paziti na čistoću vjere koju je propovijedao na brdima, po zbornicama i trgovinama. Ali kad je užao na nebo? Ko je onda postao vjerodostojni tumač Kristovih vjerskih istina?

Iskustvo nas dnevno uči, kako je čovjek prepun zla, zabluda i laži. Zar bi bilo nemoguće da čovjek, koji je sam po sebi slab, pokvari kršćanstvo i izmijeni njegov sadržaj i smisao?

Sve bi to bilo moguće! I to bi se sigurno bilo dogodilo da Krist nije osnovao vidljivo društvo, kojemu je povjerio kao glavnu dužnost da, do konca svijeta, bdije nad čistoćom Njegovog nauka, i svim ljudima propovijeda sigurnu istinu.

Vi već znate koje je to društvo. To je Kristova Crkva!

Neki su htjeli biti previše pametni pa utvrdiše: Krist nije osnovao nikakvo posebno društvo, nikakvu Crkvu. — To su oni koji hoće samoga Krista stjerati u laž.

Što drugi pišu

Nepobjediva Crkva

Ne smeta što je to bilo već prošle godine. Veliki francuski dnevnik „Figaro“ je donio jedan članak Benita Mussolinia pod naslovom „Crkva i država“. U tom članku se nalazi i ova istina:

„Čitava povijest zapadne kulture, od vremena rimskoga carstva pa do naših dana, od cara Dioklecijana pa do Bismarka, uči nas, da svaki put kad neka država dođe u sukob s vjerom, da je država onaj koji podliježe u toj borbi. Borba protiv religije — to je borba protiv nedokučivog, protiv neodoljivog, to je rat naviješten ono-

vjeku nikakva zla. Ja ću sada ići u crkvu i za njega prikazati sv. Misu.“ — I ovo je bilo plemenito srce, ali o pet samo slika Srca Isusova.

O divna ljubavi i dobroti našega Spasitelja, Dobrog Pastira!

On je čekao i tražio, a i sada čeka i traži zalutale ovce. Odazovimo se njegovom milom glasu!

A sjetimo se ovoga: On je bio milosrdan prema grješnicima, ali ipak nije imao milosrda prema farizejima, prema lijevom razbojniku, ni prema Judi. A zašto? Jer su farizeji bili oholi, lijevi ga je razbojnik prezreo, a Juda je očajao.

Ubijmo u sebi prokletu oholost, imajmo pouzdanje u ljubav presv. Srca, i nemojmo prezirati njegov poziv!

O Isuse, ne dopusti, da se odijelimo od Tebe!

Ko je izgovorio riječi: „Ti si Petar i na toj stijeni sagradiću crkvu svoju, i vrata je paklena neće nadvladati“?

Krist! A u Njegovim riječima ne može biti ni sjene laži!

Dakle Krist je osnivač Crkve, te nepogrešive učiteljice i čuvarice Božjih istina. Njoj je povjerio svoj nauk i vjerske tajne.

Krist je jedan. Zato je i Njegova istina jedna. Razumljivo je onda da je osnovao i samo jednu Crkvu.

Samo jednu Crkvu? A kako to danas imamo toliko kršćanskih crkava?

Istina je, nažalost, da u svijetu ima mnogo crkava, ali je bjelodano i sigurno da samo jedna može biti prava Kristova Crkva. Sve ne mogu biti prave, već zato, jer svaka od njih propovijeda različitog Krista.

Sad je samo pitanje koja je prava Crkva. I to je pitanje tako važno da ga se ne može mimoći. I nećemo! Drugiput ćemo mu pogledati u oči, i odgovoriti mu kako i zaslužuje.

Defensor

me što je u duhu najdublje i najintimnije. Dosada je dokazano da su oružja koja država upotrebljava u takvim borbama, pa bila ta oružja i najoštija, redovito nemoćna, da Crkvi, koja — *potogovito to vrijedi za katoličku Crkvu* — izlazi pobjednica i iz najljućeg kresa...
 Jednostavni pasivni otpor svećenika i vjernika dostaje, da poništi i najbjesnije udarce sa strane države.”

„Dokažite da živite“

Da nije sve laž što se piše o današnjoj komunističkoj Rusiji, dokazuju to i same novine koje u njoj izlaze.

Evo jedne sličice koju donša boljševička „Pravda“:

„Starac Volkov je došao u gradsku pisarnu grada Harkov.

„Sto želite, starče?“

„Budite tako ljubezni, moj dragi, pa mi dajte potvrdu, da ja, koji sam Volkov, nisam umro nego da još živim. Moja nadređena vlast zahtijeva od mene takvu potvrdu“. Starac je onda razložio da bi morao dobiti mirovinu koju bi mu morao isplaćivati prvi odjeljak željezničkog odsjeka u Doncu.

„Najprije sam pošao pitati mirovinu. Pa mi rekoše: Dokaži da si uistinu Volkov. — Povratno sam se s putnim listom da sam uistinu Volkov. Onda su zatražili od mene potvrdu da još živim. — „Ta vidite da stojim pred vama živ“ — rekoh.

„To je istina, vidimo vas“ — rekoše mi — „ali bez potvrde da živite neće biti ništa.“

Nisu mi isplaćivali, i ništa ne poduzeše. Sada sam dobio pismo u kojem mi javljaju: „S ovim vam poručujemo da od vas još do danas nisamo primili potvrde da zaista živite. Radi toga vam ne možemo nikako isplaćivati mirovinu. Dok od vas ne dobijemo potvrdu da uistinu još živite, nećemo vam otpremiti novac.“

Tako pišu najveće sovjetske novine. — Ko zna, da li je siromah Volkov mogao do danas dokazati da je još živ?!

Japanci traže Krista

Japanski list „Osaka Mainiki“ svojedobno je pisao o čudorednoj krizi koja je zahvatila Japan. Tom prilikom piše:

„Prihvatili smo vanjsku materijalnu evropsku civilizaciju i odlučili smo tim putem ići i dalje. Ali nama fali ono najbitnije u evropskoj civilizaciji. Kako može među nama da se razvije evropska civilizacija, kad nam fali duh te civilizacije? Duh Evrope je Krist. Moramo dakle tražiti puteve koji će nas odvesti Kristu“.

Podlistak

Sveci naših dana

U čudu se gledamo kad začujemo riječ: „— — — sveci naših dana.“ Mnogima se na licu urežu crte podrugljivog smijeha, neki nemirno lutaju pogledom kao da se hoće uvjeriti jesu li još u XX. vijeku. Oni, pak, sa stramuputice će se osmjeliti i reći: Kad bi u kat. Crkvi i danas bilo svetaca, vjerovao bih!

Ali, jest! I danas, u modernom dvadesetom vijeku, vremenu besadržajne mašinizacije, ljudi se upućuju turpinjom aureolom patnja, prislone uz etersko pročelje nebeskih dvorova. Živjeli su savršenim životom duše i bili su primljeni u zagrljaj Vječne Milosti. Posvetiše se!

Blage uspomene Pio X provodio je sveti život stradalnika te se, nakon smrti, događaju čudesa po njegovom zagovoru. I sada se radi oko kanonizacije tog pape presv. Euharistije!

Kardinal Richard je bio čovjek velikih djela i samotnih odricanja, koja su prodirala iz njegove duše kao

jaki odbljesci duboke, korjenite vjere. Rodio se u Bretaniji, a bretanska je vjera, poradi svoje jakosti, postala poslovičnom. No on kao da je nadmašio sve svoje suplemenjake.

Na glasu svetosti je umro i biskup Ezequiel Moreno, španjolak, misijonar na filipinskim otocima, koji se uporno borio protiv savremenog zla, i Ivan Casta de Beanregard, čiji je proces za beatifikaciju već započeo, i isusovac Franjo Tarin.

To su sve sinovi našeg doba. Još nas više zapanjuju one duše, koje su, uz bolni životnog trnja i zapljuskivanje studenih valova današnjeg materijalističkog svijeta, sačuvali neokaljan cvijet svog srca, ma da su bili svjetovnjaci i na visokim položajima.

U redovima tih prvaka duha iskače lik Kontarda Ferrinia, Filiberta Vrana i našega dr. Ivana Merza.

Prvi je bio profesor prava na sveučilištu u Paviji i plodan pisac. Kroz čitav život je ostao čovjek duboke pobožnosti: Svaki dan pribivao preda sebi strog sudac, prema drugima ljubezljiva majka, a prema Bogu odano dijete. Ljiljan čistoće je niknuo u njegovom srcu, kao u sv. Ante Pađo-

vanskog, te su ga nazivali Alojzijem (Luigi dei Ferrini).

Filibert Vrau, tvorničar, mnogo se zalagao za radnička prava, podizao bolnice, radničke stanove, blagajne, knjižnice. I sve je to bio odraz njegovog bogatog nutarnjeg života, jer je neprestano živio u milosti Božjoj, primajući često sv. sakramente. Živio je ponizno i skromno te je, kao Nazarenc bio na strani bijednih i zapostavljenih. Kad su zvana jecajući javljala njegovu smrt, gradom su se prolamali poklici: „Umro je svetac! Umro je Filibert Vrau!“

Uzor i vodič hrvatske katoličke omladine, Dr. Ivan Merz, bijaše svjetovnjak velikog srca, dubokog znanja, iskrene vjere i plamene ljubavi naprama Bogu i dušama. Mladost nije provodio u besposlici zadovoljavajući tijelu, niti je, kao današnja mladost, pohadao kina, plesne dvorané i nogometna igrališta, već je, u tišini sobe, molio, trapio se, učio i upijao u se Kristov duh iz papirnih enciklika.

Umro je ovaj pravi izdanak stoljetnog hrvatskog katoličkog debla, oslabivši tijelo napornim radom za hrvatsko Orlovstvo, i svetačkim životom, te se uzdigao „kao orao zlatnih krila u nebeske visine.“

Za njima stupaju i drugi...

Tu su Pavao T. Perazzo, A. Avellina, Gemma Galgani, koja je mnogo, mnogo trpjela iz ljubavi prema Raspetomu. Terezija J. Higginson, učiteljica u Engleskoj, koja je nosila otiske svetih rana, vježbala se u samozataji, te se uspinjala stepenicama višeg života Milosti — sve do mističnih zaruka.

Ferdinand Hamer je prolio svoju krv u šumovitoj Mongoliji za golgotskog Patnika. Leon Heinrich, o. Teatin Verhaeghen, Grgur Grossi, Franjo Fagola i mnogi, mnogi drugi ovjenčane čelo krunom mučeništva te poletješe u zagrljaj Ljubavi s diademom krvi u kosi. A ovima se pridružuje vojska stradalnika, djevice, apostolskih redovnica i junačkih duša, koje ugodiše Bogu i ukrasiše katoličku Crkvu.

Sto nam govore svi ti sveci? Da idemo ulicama propovijedati? U pustinju jesti divlji med i piti slanu vodu? Bičevati se, otići u divlje indijske prašume, dati se propeti ili sazeći?

Sve to nismo dužni. Ali svi možemo i moramo propovijedati sami sebi o vječnoj Ljubavi, povući se u pustinju svoje sobe, jesti gorki med svladavanja, piti vruću vodu rada,

Po državi

NOVA VLADA. Dne 24. ov. mj. sastavljena je nova vlada. Ministar predsjednik i ujedno ministar vanjskih posala je dr. Milan Stojadinović. U vladu su, uz ostale, ušli dr. Antun Korošec i dr. Mehmed Spaho.

VELICANSTVENO VJERSKO SLAVLJE. Radi euharistijskog kongresa u Ljubljani tradicionalna procesija Srca Isusova u Zagrebu bila je ove godine nešto ranije, naime prošle nedjelje. U procesiji je sudjelovalo mnoštvo naroda. Kao nikad dosada! Osobito se ističu brojne čete Križara. Novine pišu da je u procesiji bilo oko 40.000 naroda.

NOVO SJEMENISTE. Nadbiskup dr. Nikola Dobretić je nedavno blagoslovio i otvorio u Baru novo sjemenište, u kojem će se uzgajati svećenički pomladak za barsku nadbiskupiju.

NAŠE PERADARSTVO. U čitavoj državi je prošle godine bilo oko 20 milijuna razne vrste peradi. Najviše se goji perad u Dunavskoj banovini (oko 5 mil.) a onda u Savskoj (oko 3 mil.).

MEĐU NAMA. Prošlih dana, kad se župnik i književnik Ivanko Vlašić vraćao iz Slavenske Požege svojoj kući u Brestovac, napadoše ga tri nepoznata zlikovca i ubiše. — Pokojnik je među župljanima, radi svoje dobrote bio, veoma obljubljen, pa se ne zna ko ga je ni zašto ga je ubio.

ZA BROADARSTVO. Ministarstvo saobraćaja je odobrilo kredit od 110 milijuna dinara za uređenje savskog pristaništa i popravak lada državne riječne plovidbe.

KONGRES U BJELOVARU. U Bjelovaru se održao euharistijski kongres za zagrebačku nadbiskupiju. Trajao je dva dana. Kongresu je prisustvovala i zagrebački nadbiskup-koordinator dr. Stepinac.

RIBARSKI BROJEVI. Računa se da imademo u čitavoj državi preko 10 hiljada jutara ribnjaka, u kojima se godišnje ulovi oko dva milijuna kilograma ribe u vrijednosti od 20 milijuna dinara. Od toga se izvozi u inozemstvo samo jedna četvrtina.

MAJKA BEZ SRCA. Policija u Nišu je spriječila nečovječno djelo jedne majke koja je htjela ciganima prodati svoje dvoje djece. Jedno dijete je prodavala za 100 dinara a drugo za nekakvo staro odijelo.

SVINJA POJELA GLAVU. To se dogodilo u Novigradu. Svinja je pojela čitavu glavu jednom djetetu od 14 mjeseci, jer je bilo pušteno bez nadzora.

U ZNAKU KONGRESA. I porezni činovnici su imali svoj kongres. I to baš na Duhove u Zagrebu. Sa kongresa su odasli nekoliko prijedloga ministarstvu financija u Beograd.

RAD SESTARA MILOSRDNICA. Časne sestre sv. Vinka dođoše u naše krajeve, u Zagreb, pred 90 godina. Danas one vode dvije gimnazije, jednu učiteljsku školu, 5 građanskih, 4 stručne, 2 domaćinske i 34 osnovne škole i 18 zabavišta. Rađe u 38 bolnica, u 10 obožišta, u 5 menza za siromahe i u jednom kaznenom ženskom zavodu. Imaju 121 samostan i 1774 sestre.

NOVA KNJIGA. Sveta Terezija od Maloga Isusa je već posvuda poznata. A mnogi ne znaju da je ona, u posebnoj knjizi opisala svoj život. Sada je izašla u Zagrebu novo izdanje te izvanredne lijepe i duhovite knjige.

propeti i sazeći svaku zlu strast i molitvom obraćati mnoge lutoce koji prolaze kraj nas, kao i one koji očekuju izlazak Sunca u dalekim afričkim, australijskim i indijskim prašumama.

To nam govore svi sveci. Od prvih do posljednjih. Od najstarijih do najmlađih. A njihov glas je glas Istine u koju su duboko zaronili.

Zvonimir Malić

Svetotajstvenom Isusu

Kriste, deset je godina da si, po prvi put, ušao u moje srce. Davno je to bilo; bijah još nevino dijete.

Tada nijesam znao da postoji zloba, da postoje zli ljudi kojima će biti glavno da me od tebe odaleče. Nijesam znao, da je vrug toliko jak, da je svijet tako iskvaren, da je tijelo tako neposlusno duhu.

Došao si k meni, a što si u meni našao? Tek srce koje Te je ljubilo i za Tobom čeznulo.

I, eto, kroz 10 godina Ti si k meni dolazio, pristupao hladnoj duši, ulazio u prazno srce. — Ali ne, ne tako! Srce ne može biti prazno, dok

Kad budem umirao

Reći ću, kad budem umirao,
svima koji budu stali oko mene:
Evo, čas je, da poletim ko orao
u visine, a vi samo sklopite moje oči snene.

Onoga vrapca, koji toliko puta slijede na moj prozor,
nemojte plašiti; ne budite prema njemu grubi.
Bacite mu mrvu kruha, zrno prosa na dvor.
— Jer i njega Marija ljubila

A ono stablo koje, tamo u polju, veselije uzdigne krošnjju,
kad u nj zadu pozdravi podnevnih zvona
nemojte — makar išli drugome u prošnju —
bez potrebe sjeći. I na njega misli Ona.

Mnogo ću im još toga reći prije odlaska k Tebi
Ali ako ne budem mogao ništa radi posljednje muke,
reći im Ti, o Marijo — da zaboravili ne bi —
neka mi krunicom vežu obadvije ruke.

Ivo Grgurev

Među nama

Krist na šibenskoj Poljani

Naš primorski puk ima za Tijelovo jedan lijepi naziv. Tijelovo je za nj Božji blagdan. I zaista je to blagdan Najvećega i Najboljega — samoga Boga. Zato su taj dan onako vesele dječje duše koje, kao nitko, shvaćaju i ljube sve što je Božje.

U druge dane Kristu se klanjamo u tišini i polumraku erkava. Moli-mo se pred zatvorenim svetohraništim a u kojima nas čeka noću, kad se krijevimo dubokim snom, i danju, kad se gubimo u zaglušnoj vrevi. A na Tijelovo je sve drukčije! Tada Krist izlazi vani i šeeće se našim ulicama i trgovima!

Lijepo je moralo biti u dušama Isusovih učenika kad su gledali kako se oko njihovog Učitelja pouzdano okuplja mnoštvo naroda: zdravih i bolesnih, učenih i neukih. Na svim putovanjima, kamogod se pojavio, dohrlili bi k Njemu i pozdravljali Ga.

Na Božji blagdan se obavljaju nekadašnji prizori. Krist, dobri liječnik i učitelj, opet putuje. Narod se okuplja, vjernici ga pozdravljaju s glasnom molitvom, pjevanjem, glazbom i onim tihim pobožnim uzdasima. Djeca,

dražesna kao onostranska bića, prosip-lju cvijeće. I sve je okićeno! Crkve i ulice, cvijeće i svijeće, svila i sagovi pozdravljaju svoga Gospodina.

Kakvo je bilo Kristovo putovanje na Tijelovo kroz šibenske ulice? Svi rekoše: Lijepo je bilo! Sunce je radosno sjalo, iz limenih glazbala se izvijahu napjevi pobožnih pjesama i nježne cvjetne latice su padale kudagod je On prošao.

Pa ipak: moglo je biti i bolje! Vidjeh neke prozore bez ikakvog nakita. I ti prozori nisu bili na siromašnim kućama, u kojima se kroz mjesec ne vidi ni novog ruha ni svježeg kruha. To su prozori na lije-pim, obojenim zgradama kojih gospodari stupaju po mekim ćilimima! Na stolovima čuvaju vaze sa svježim cvijećem, postelje su im prekrivene svilenim pokrivačima, ali za Krista oni ne nalaze ni jedne vaze ni jednog sága!

Zalostan je tada bio Isus na šibenskoj Poljani...

Okulista

Dopisnica uredništva

MLADE ČITATELJICE — Š. Kako same priznajete, Okulista vas je u članku „Peking nas uči“ dobro uočio, bocnuo i išibao. Samo biste željele da bi počeo uređivati u „Katoliku“ posebnu modnu rubriku, u kojoj bi, po svojem ukusu, donášao i razne crteže iz savremene mode. — To nije baš najpametniji prijedlog, jer pretplatnici našeg lista su u ogromnoj većini osobe koje ne bi imale nikakvog zanimanja za modne crteže. — Nego znate, što ćete učiniti? Podite pred Svetohra-

nište, i tu dnevno razmišljajte. I budite uvjerene, da ćete tamo dobiti inspiraciju za najprikladniji kroy svojih haljina. — Ako niste s tim savjetom zadovoljne, neka „mlade čitateljice“ javu uredništvu svoje adrese. Okulista je, naime, spreman da svakoj poštom šalje ukusne crteže za pristojne ljetne haljine.

Sveznam — Š. Mnogi stihovi hramlju kao ratni invalidi bez noge. Inače mi se motiv i sadržaj sviđaju.

Još nešto: Onaj koji sam o sebi tvrdi da sve zna, obično ne zna ništa. Na koncu: počivao (možda pravilnije: počivala) u miru!

JUGOSLAVENSKI JADRAN. U Šibeniku je ove godine počela izlaziti pomoračko-beletristička revija „Jugoslavenski Jadran“. Revija izlazi mesečno, a tiska se u franjevačkoj tiskari „Kačić“. Dosad je izašla tri broja. U njima se mogu naći mnoge lijepe novele, pjesme, poučni članci i doživljaji iz pomorskog života.

Revija je nešto posebno kod nas, jer je isključivo posvećena moru i njegovom životu. Uređivana je po uzoru njemačkih tako zvanih magaziner-revija. Uz čisto književne i naučne radove naći ćete u njima muzičkih kompozicija, duhovitih šala, zagonetaka i skrižaljki.

„Jugoslavenskom Jadranu“ je godišnja pretplata 38 dinara. Pojedini brojevi se mogu kupiti u trafikama a stoje po komadu 4.50 din.

RADI MIRA. Turska vlada je odlučila da nabavi 500 novih ratnih aeroplana. — Sigurno radi učvršćenja svjetskog mira!

DJECA KOD SVOG OCA. Ove godine je bilo u župama grada Rima 2000 prvopričesnika. Nedavno ih je sve primio k sebi sv. Otac Papa i obradovao ih svojom toplom očinskom riječju.

Naši dopisi

Knin

PROSLAVA SV. ANTE. Knin je ove godine svečanije no prošlih godina proslavio mjesnog patrona sv. Anta. Uoči dana proslave mjesni dekan-župnik o. fra B. Topić, uz asistenciju vlč. Don Blaževića i fra P. Perišića, odslužio je svećani blagoslov. Na blagoslovu je pjevao dječiji mješoviti zbor Svećeve vojske uz pratnju orgulja, na kojima ih prati njihov vrijedni maestar o. I. Vuković, kateketa. Nakon blagoslova, na poljani „Kralja Petra“ davala je vojna muzika u čast Svećeve proslave koncerat, a crkveni odbor proslave priredio je istodobno lijepi vatromet.

Vrijedno je spomenuti, da je ove godine veliki broj katolika, predvođen svojim svećenikom don B. Blaževićem, došao iz Drvara i okolice i sudjelovao na proslavi.

Na dan proslave održane su mnoge sv. Mise za vjernike. Velika procesija sa Svećevim k'pom krenula je iz župne crkve, praćena mnoštvom svijeta, točno u 10 sati. Svećanu Misu, uz asistenciju dvaju svećenika, održao je O. fra M. Dr Rudan. U svojoj propovijedi savršenom govorničkom vještinom i logikom izlaganja, na opće divljenje pobožnika, katolika i pravoslavnih, izložio je sve istaknutije momente iz života sv. Ante. Na Misi je pjevao muški zbor misu J. Grubera.

Tako proslavivši ovaj velebni dan, pun legenda u razvoju povijesne Knina, razišli smo se domovima čistih duša noseći sobom lijepe uspomene. — I. K.

Biograd n/m

CRKVENE VIJESTI. Ovdje je na Tijelovo obavljena prva Pričest. Osamdeset dječaka i djevojčica pristupilo je stolu Gospodnjemu. U 7 1/2 sati bila je sv. Misa, preko koje ih je vlč. župnik oslovio s nekoliko lijepih riječi. Prvopričesnici su tako dobro bili poučeni, da su svi ozbiljno primili dragoga Isusa. Na koncu su im bile podijeljene uspomene.

— Tjelovska svečanost započela je sa sv. Misom, preko koje je pjevao crkveni zbor. Iza Mise se razvila lijepa teoforička procesija, kojoj su prisustvovali skoro svi stanovnici.

— Na Tijelovo uveče bila je priredena večera crkvenom pjevačkom zboru, koji uz veliko pregaranje njihovih voda, kao i samih pjevača, vrlo dobro uspijeva.

— U petak 21. o. mj. bile su zadušnice za pk. S. Radića i drugove. Crkva je bila puna svijeta.

Iž Veli

DUHOVNI IZLET. Dne 10. VI. posjetije nas mladi „Stražari“ i „Križari“ sa svojom glazbom, u pratnji svog agilnog duhovnog vođe vlč. Don Nike Kuvača iz Lukorana. Iza poklona Presvetomu i popratnog govora u crkvi, svi krasni omladinci u monturama bijahu gosti vlč. župnika Don Sime Meštovića, koji ih je, umorne od dalekog puta, okrijepio jelom, a oni njega lijepim bogoljubnim i rodoljubnim popijevkama.

Okrijepljeni, uz brujanje naših zvona, obavismo blagoslov s Presvetim a potom, uz sviranje i pjevanje, predvođeni našim barjacima prodosmo obalom do podnožja „Opačca“ i popesmo se do sv. Križa, koji kruži nad Opačcem i našim mjestom, iako infiltriranim mnogim raznim moralnim i vjersko-intelektualnim natruhama. Tu smo obavili sv. Križni put uz odnosni govor vlč. župnika mjesta. Na koncu dostojno otpratismo našu braću i sestre do njihova motora, koji nas ostavi u najugodnijem raspoloženju i nadi da im odvratimo duhovno i tjelesno veselje u što skorije vrijeme.

Sve što ispravno misli izašlo je ususret i otpatilo, uz pjesmu „Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata“, mlade goste. Nažalost, bilo je i onih koji su sve to sa strane, krivim okom, gledali; dapače su snovali i neke namjere, ali im se izjaloviše te ostadoše razočarani. Medutim našim gostima kličemo: Bog živi! — i dovidenja. — Križar

Dragove (Dugi Otok)

IZLET KRIŽARA IZ SOLINA. Na Tijelovo imala je euharistijska mladež svoj značajan dan. Po prvi put posjetila su nas braća Križari iz Solina pod vodstvom svog duh. vođe vlč. Pavića.

Došli su pod crkvenim barjakom, sa fanfarom, pjevajući pobožne pjesme. Na ulazu u selo dočekali su ih ovamošnji Križari veselim klicanjem.

Nastavak na sljedećoj strani.

Svrstasmo se u red i procesionalno otišli u crkvu, da se poklonimo Kralju vjekova. Tu je s oltara oduševljeno pozdravio goste domaći dušobrižnik vlč. A. Oštrić.

Gosti su nam skladno zasvirali nabožnu pjesmu. Zatim smo se zajednički fotografirali i odmorili za kratko vrijeme.

U 8 sati na večer imali su svi Križari zajednički sastanak.

Na tom intimnom sijelu goste je pozdravio domaći križar br. Mate Fižulić. Braća Križari iz Solina priredili su krasan igrokaz „Pod Marijinim barjakom“ i solo igru „Dimnjačar“.

Osim toga duhovni vođe su izmijenili nekoliko riječi, pozvavši svu prisutnu braću na ustrajan rad do konačne pobjede.

Poslije toga su se gosti okrijepili kod župnika i oko 10 h navečer vratili se svojim kućama s čvrstom odlukom, da će još jače poraditi, da križarska načela zavladaju životom naših sela.

Velika je korist ovakvih zajedničkih sastanaka, pa bi bilo poželjno, da se ovakovi izleti spoje s crkvenim godovima.

STANJE NASIH DRUSTAVA. Naša se društva razvijaju normalnim tokom. Ona su postala nosioc duhovnog života u selu. Spremamo se na proslavu križarskih blagdana Presv. Srca Isusova i sv. Ivana. Pomladak smo organizirali posebno. Prema poslovniku za male Križare i Križarice ustanovili smo za male Križare četnu sa četnim odborom, a za male Križarice kolo sa odborom kola.

Malih Križarica imade 35 — a malih Križara 20. Tako je broj svih kategorija našeg članstva, prošao stotinu. Svi drže svoja redovita sjela. Na sjeljima smo uveli četvrt sata tumačenja katekizma.

Soline (Dugi Otok)

MAJČIN DAN. U našoj župi se je proslavio „majčin dan“ na Duhove. Za tu priredbu se je svako zanimao, jer se je po prvi put u našoj župi slavio majčin dan. Vesela dječica su se natjecala da što ljepše proslave dan svojih majka. Na priredbi su bile prisutne sve naše majke i svi organizirani članovi i članice naše drage križarske organizacije. U divnim igrokazima djeca su prisutnima pružila veselje i duhovni užitak. Osim toga održana su dva predavanja u kojima se istaklo značenje proslave i uloga majke u ljudskom društvu. Na licu majka čitalo se je zadovoljstvo i uvjerenje da samo katoličke organizacije mogu uzgajati djetu tako da budu na čast roditeljima, slavu Božju i na čiku lijepe naše domovine. — *Križar*

Po svijetu

KAPELA NA PAROBRODU. Najbrži i najveći parobrod „Normandie“ ima i katoličku kapelu. Kapelu je ovih dana, u prisustvu pariškog kardinala, blagoslovio nadbiskup iz Rouena.

PAMETNA KAZNA. Ne mažu usne samo naše gospođice. I u Japanu je poznat taj djetinjasti običaj. Samo s tom razlikom da je tamo već izašao zakon, po kojemu će svaka ženska, koja bude mazala usne, biti strogo kažnjena.

CASNI DOKTORATI. Sveučilište u Budimpešti je podijelilo počasni doktorat, radi velikih zasluga na znanstvenom polju, svećeniku Lutoru, benediktincu Janotti i franjevcu Vargi. — Dokaz je to, kako katolička Crkva ljubi i njeguje znanost.

RADNICI I POLJODJELCI. Jednoličan posao u tvornici previše zamara radnike. To je uvidio tvorničar automobila Ford pa je za svoje radnike kupio 500 jutara zemlje koju će sada oni obrađivati.

REDOVNICKO ODIJELO. U Turskoj je izašao zakon po kojem nijedan redovnik ni svećenik neće više smjeti nositi svoje službeno odijelo. Tako će svi, osim vrhovnog muslimanskog, židovskog i pravoslavnog poglavara, morati ići u civilu.

SLAVENSKA SNAGA. Na svijetu ima oko 185 milijuna Slavena. Zapremaju polovicu Evrope i skoro polovicu Azije. Veliki su to brojevi i veliki prostori, ali što, kad ih oslabljuje nesloga!

ION JE ZANIJEMIO! U Londonu je umro katolički svećenik Vilim Kent koji je bio poznat radi poznavanja velikog broja jezika. Uz ostalu veliku naobrazbu govorio je 54 jezika. — Sad mu više ne treba nijedan!

SVAKI STARAC MIROVINU! U Švedskoj je izglasan zakon po kojemu svaki građanin, muški i ženski, kad navršiti 60 godina života, dobiva godišnju mirovinu u iznosu od 3.500 dinara.

Kalendar

Lipanj

N.	30	3 Ned. po Duh.	Mlad
Srpanj			
P.	1	Presv. Krv Isusova.	
U.	2	Pohod. Bl. D. Marije.	
S.	3	Sv. Leon II, papa	
Č.	4	Sv. Uldarik, biskup.	
P.	5	Sv. Ćiril i Metod.	
S.	9	Sv. Izaija, prorok.	

Sv. Ćiril i Metod

Početak IX. vijeka rodiše se u Solunu sv. braća Ćiril i Metod. Već u ranoj mladosti toliko se ističu znanjem i kreposnim življenjem, da i do Carigrada dopire glas o njima. Zato ih pozivlju na carske dvore, a oni se iz poslušnosti odazivlju.

Sv. braća, žudeći za savršenijim životom, brzo ostavljaju carske dvore i bućni Carigrad, te se povlače u tišinu samostana na gori Olimp.

Po zapovijedi carice Teodore, Ćiril napušta samostansku ćeliju i pođe pokrštavati Kazare.

Na poziv moravskoga kneza Rastislava sv. braća idu u Moravsku, da i tu zasade križ Kristov.

Težak je bio njihov zadatak. Slaveni su bili još nepismeni. Zato sv. braća, prije svega, sastavljaju slavenska slova i prevadaju na slavenski jezik sv. Pismo. Tako pripravljeni kreću se u Moravsku, gdje apostolskom revnošću pokrštavaju i utvrđuju u vjeri naše slavenske pradjedove.

Nijemci zavidaju sv. braći na uspjehu i zlobno ih optužuju papi, da propovijedaju krivu vjeru i da pri službi Božjoj upotrebljavaju slavenski jezik. Sv. braća, poslušni papinom po-

zivu, kreću u Rim. Tom prigodom prolaze i kroz Hrvatsku.

Papa Hadrijan drugi, osvjedočivši se o ispravnosti njihovog nauka, zareduje obojicu za biskupe i dozvoljava im da se slobodno služe slavenskim jezikom pri vršenju službe Božje.

Dok su sv. braća boravila u Rimu, Ćiril oboli i 14. veljače 869. god. umre. Njegovo tijelo, uz veliko saučešće rimskog građanstva, bi sahranjeno u crkvi sv. Klementa.

Sv. Otac Papa postavi Metoda za nadbiskupa srijemsko-panonskoga. Tako je njegova nadbiskupija obuhvatala Hrvate, Srbe i Slovence.

Povrativši se Metod u svoju nadbiskupiju stadoše ga progoniti, spletkama i potvarama, poganski žreci i Nijemci, dok ga ne svrgnuše sa nadbiskupske vlasti i baciše u tamnicu, iz koje ga oslobodi Papa Ivan VIII.

Izišavši iz tamnice sv. Metod neumorno nastavlja svoj apostolski rad i ustanovljuje nove biskupske stolice u Českoj, Galičkoj, Poljskoj i Rusiji.

Napori, putovanja, zlostavljanja i tamnice skršise Metoda, te on 6. travnja 885 g. blaženo preminu u Gospodinu. Njegovo tijelo bi pokopano u zbornoj crkvi sv. Tarije na Velehradu, kamo i dandanas Slaveni hodočaste, da iskažu dužnu harnost i počast svom apostolu i prosvjetitelju.

Papa Lav XIII. odredi, da se spomen ovih slavenskih apostola slavi po svemu katoličkom svijetu 7. a po našim krajevima 5. srpnja.

Božji promisaio htjede, da kosti sv. Ćirila počivaju u Rimu. Ta činjenica opominje Slavene, da, ako hoće da budu združeni u vjeri sa svojim prosvjetiteljem i apostolom sv. Ćirilom, moraju biti združeni u vjeri sa sv. Petrom, s njegovim zakonitim nasljednikom sv. Ocem Papom.

Naša Slavenska braća Rusi, Bugari i Srbi, koji su se odvojili od katoličke Crkve, drže sv. Ćirila i Metoda za svoje svetitelje kao i mi katolici. Dao Bog, da se, pod zaštitom zajedničkih apostola, svi Slaveni sjedine u jednoj Crkvi, pod jednim pastišrom.

Život Šibenika

Crkva sv. Lovre će i ove godine svečano proslaviti blagdan Srca Isusova. Proslava će biti u nedjelju 30 lipnja. Ujutro u 9 sati biće svečana sv. Misa, a popodne u 6 sati procesija s kipom Božanskog Srca. Procesija ide preko Poljane, oko preparandije i natrag Širokom ulicom. Kod samostana č. ss. Dominikanki procesija će se zaustaviti i tu će fra Albert prof. Bukić izreći kratku pobudnu propovijed. U procesiji će sudjelovati sva katolička društva, a građanstvo se poziva da iskiti prozore kuda će prolaziti procesija i da najbrojnije pristupi u redove procesije. Tako ćemo najbolje pokazati što smo i što hoćemo!

PUTOVANJE PREUZ. BISKUPA. Preuz. biskup dr. Mileta je, u pratnji svog tajnika dra K. Zorića, otputovao brzim vlakom, na Tijelovo uvečer, preko Zagreba u Ljubljanu. Preuzvišeni će prisustvovati velikim euharistijskim svečanostima. Otputovao je nekoliko dana prije, jer je dne 23. ova. mj. zaređio za svećenike u Isusovačkoj crkvi sv. Josipa tri svoja svršena bogoslova: Damjana Rodin, Franja Horvat i Lavoslava Uglešić. Redenje ostale dvanaestorice ovogodišnjih mladomisnika biće u šibenskoj katedrali dne 14. srpnja.

IZLOŽBA U SKOLI SS. BENEDIKTINKI. Učenicke obrtničke škole ss. Benediktinki priredile su dne 28, 29 i 30. ov. mj. lijepu izložbu ručnih radova u školskim prostorijama samostana. Mnogobrojni izloženi radovi su pobuđivali naročitu pozornost dovršenom izradenošću i ljepotom. Izložbu je posjetio veliki broj građanstva.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5^{1/2} s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

VAROŠKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 5^{1/2} s. tiha sv. Misa, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 6^{1/2} s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja:

Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10^{1/2} s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 6 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10^{1/2} s., u 9 s. pjevana sv. Misa, u 7^{1/2} s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv.

Misa u 7 s., blagoslov u 4^{1/2} s. pp.

NOVA CRKVA: Nedjelja: U 7 s. pjevana sv. Misa.

SA SVETOTAJSTVOM, u 9 s. tiha sv. Misa.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv.

Misa u 6 s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv.

Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja:

Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misa u 6^{1/2} s.

SJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

Križarske vijesti

TECAJ ZA KRIZARSKO ĐASTVO. Kao svake tako će se i ove godine održati ferijalni tečajevi za katoličko đastvo udruženo u Dačkim Križarskim Bratstvima i Sestrinstvima. Tečajevi se održavaju početkom srpnja. Sve upute daje Veliko Križarsko Bratstvo i V. K. Sestrinstvo — Zagreb.

SVEČANOSTI I PRIREDBE U LIPNJU. Tokom mjeseca lipnja održale su se ili će se održati ove veće svečanosti i priredbe:

— U nedjelju 2. lipnja priredili su Križari i djevojačko društvo u Pregradi veliku svečanost sa posvetom zastave. Zastavu je blagoslovio presv. gospodin Dr. F. Rožić, a nakon toga je bilo zborovanje pred crkvom. Na ovu svečanost je došao brojni narod iz okolnih župa, posebno iz Taborskog, Prišlina, Petrovskog, Kostela, Krap. Toplica, Vinagore i Desinića.

— 2. lipnja je imalo i Križarsko Bratstvo u Moravcu posvetu svoje zastave, kojoj su sudjelovale okolne župe.

— Na Duhovski ponedjeljak 10. VI. je bila posveta križarske zastave u Brodu. Posvetu je obavio sam preuz. g. biskup, a sudjelovale su sve okolne župe.

— U nedjelju 16. lipnja je bila križarska svečanost u Samoboru, na kojoj su sudjelovala sva okolna križarska društva i križarska glazba iz Zagreba.

— Na Tijelovo je bio euharistijski kongres u Bjelovaru na kojem su sudjelovala križarska bratstva iz Podravine.

— U nedjelju 23. lipnja je bila posveta zastave Križarskog Bratstva u Mandaljeni kod Dubrovnika. Posvetu je obavio preuz. g. biskup dr. Carević, a sudjelovala su oruštva iz onoga kraja.

— U nedjelju 30. lipnja imade Križarsko Bratstvo u Dol. Stubici proslavu 5 godišnjice svoga osnutka, uz sudjelovanje susjednih društava.

— 30. lipnja priređuje Križarsko Bratstvo u Remetama kod Zagreba svoju svečanost, na koju polaze skupno zagrebački Križari.

IZLET ZAGREBACKE KRIZARSKJE GLAZBE I. Zagrebačka križarska glazba I. priredila je o Duhovima izlet u Bašku, Aleksandrovo i Krk. Ovaj izlet donijee mnogo plodova za križarsku organizaciju u onom kraju. U Baški su tamošnji Križari vrlo srdačno primili zagrebačku glazbu. U Aleksandrovu je bio vrlo uspio koncert na obali, na kom je prisustvovalo cijelo mjesto. Na Duhovski ponedjeljak bila je cijela glazba primljena od preuz. g. biskupa Srebrnića, koji je sa zagrebanima proveo oko 2 sata. U Omišlju dočekali su glazbu izaslanici križarskih bratstava iz Sušaka. Sa glazbom išao je duhovnik glazbe vlč. g. Aca Mitrović, vlč. g. Nikšić, Dr. Protulipac, te nekoliko zagrebačkih Križara. —

VELIKA SVEČANOST U ZAGREBU. Prigodom proslave blagdana Srca Isusova u Zagrebu, u nedjelju 23. lipnja o. g., skupili su se u Zagrebu Križari i iz daljih krajeva. Tom zgodom imali su Križari u 7^{1/2} sati do podne zajedničku svetu Misu u svetištu Srca Isusova, nakon toga sastanak društvenih odbornika, te u 11 sati opći križarski svečani zbor. Poslije podne sudjelovali su Križari na procesiji kroz grad.

GRADNA GOŠTINJA WELT

Peko

BEST QUALITY

Veliki izbor proljetnih cipela za dame, gospodu i djecu.

ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.